

Publicerad 2011-08-09 21:49 av Max Poisé

bortförd

fånga mig inte, rädda mig inte...älska mig!

fånga mig inte

rädda mig inte

älska mig!

sårad i rännstenen med ett tomt

pumpande hjärta,

viljestark utan kraft glider jag mellan

dina fingrar och vårt handfasta grepp självförgörs

under tonerna av rosenblad som förmultnar

himmelen har blivit min vän

det där blåa genomskinliga och ofattbara

min resa ska förbi mars, jupiter och det förbannade pluto

hur kan en vinst bli en förlorare?

där är jag funnen mellan piedestalen och graven

mina ljud motverkar vinden och du hör om

din verklighet vill

vägen, ja, den förbannade vägen skulle ju vara så

rak och självklar

där skulle du omfamna mina misstag, och tillsammans var

ett berusande ledord,

låt mig flyga tyngdlöst mellan planeterna,

finna min egen väg till kärleken

fånga mig inte

rädda mig inte

älska mig!

älska mig i all vilsenhet förbi mars, jupiter och den förbannade pluto

snart är jag funnen i din famn av verklighet

där kärleken kan finnas bakom idiotin och framför ett rosa skimmer av frustande fantasi

stå där med ensamhetens hånleende,

med drömmar som lider av sitt eget författande

förstå,

låt mig flyga utan att behöva landa
mellan de stjärnor som lyser upp vår väg

förstå,

fånga mig inte
rädda mig inte
älska mig!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Max Pois  med Poeter.se id #29451 innehar upphovsrätten